

Bản án số: 104/2017/DSPT

Ngày: 12-7-2017

V/v: “*Tranh chấp BTTH*

do danh dự, nhân phẩm bị xâm phạm ”

NHÂN DANH

NƯỚC CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM

TÒA ÁN NHÂN DÂN THÀNH PHỐ CẦN THƠ

- ***Thành phần Hội đồng xét xử phúc thẩm gồm có:***

Thẩm phán - Chủ tọa phiên tòa: Ông **Phạm Lâm Đồng**

Các Thẩm phán: Bà **Bùi Thị Cẩm Thúy**

Bà **Lê Thị Minh Trang**

- ***Thư ký phiên tòa:*** Bà **Nguyễn Thị Quyền Trang** - Thư ký Tòa án, Tòa án nhân dân thành phố Cần Thơ

- ***Đại diện Viện Kiểm sát nhân dân Thành phố Cần Thơ:*** Bà **Nguyễn Thị Mỹ Hương** - Kiểm sát viên tham gia phiên tòa.

Trong ngày 12 tháng 7 năm 2017 tại Trụ sở Tòa án nhân dân thành phố Cần Thơ xét xử phúc thẩm công khai vụ án thụ lý số: 71/2017/TLPT-DS ngày 10 tháng 4 năm 2017 về việc "*Bồi thường thiệt hại do danh dự, nhân phẩm bị xâm phạm*".

Do bản án dân sự sơ thẩm số: 11/2017/DSST ngày 12 tháng 01 năm 2017 của Tòa án nhân dân huyện Thới Lai bị kháng cáo.

Theo Quyết định đưa vụ án ra xét xử phúc thẩm số: 123/2017/QĐPT-DS ngày 02 tháng 6 năm 2017, giữa các đương sự:

1. **Nguyên đơn:** Bà **Huỳnh Thị A**, sinh năm 1981 (Có mặt).

Địa chỉ: Ấp C, xã D, huyện E, thành phố Cần Thơ.

2. **Bị đơn:** Ông **Võ Quốc B**, sinh năm 1990 (Có mặt).

Địa chỉ: Ấp F, xã G, huyện H, thành phố Cần Thơ.

Chỗ ở hiện nay: Ấp C, xã D, huyện E, thành phố Cần Thơ.

Người bảo vệ quyền và lợi ích hợp pháp của bị đơn: Luật sư **Đỗ Vinh Q**- Văn phòng luật sư Vinh Q thuộc Đoàn Luật sư thành phố Cần Thơ.

NỘI DUNG VỤ ÁN:

* ***Nguyên đơn bà Huỳnh Thị A trình bày:*** Vào khoảng 14 giờ ngày 04/7/2016 bà đi Thới Lai về vừa đến nhà mở cửa hàng rào vào phòng ngủ để lấy đồ đi Bình Dương gấp thì ông B bước vào phòng của bà, bà mới nói: “Em đi đâu mà vào tận phòng chị? Em đi ra ngoài đi” thì ông B không trả lời mà bấm chốt khóa cửa phòng và gài cả chốt an toàn. Sau đó ông B đè bà xuống giường, còn muốn xé áo và cởi nút quần của bà, có ý định hiếp dâm bà; ông B cúi xuống hôn mặt bà nhưng không được do bà không đồng ý, chống cự nên bà có cắn trúng cằm trái của ông B 01 cái, trong lúc giằng co thì trên người ông B có rơi ra một cây viết, bà liền nhặt lấy và đưa về phía ông B nói: “Nếu em không ra khỏi đây thì chị lấy cây viết đâm em” thì ông B mới bỏ ra về và bà đi công việc ở Bình Dương đến ngày 08/7/2016 mới về trình báo,

tố giác hành vi của ông B. Ông B là thanh niên khỏe mạnh, có mục đích hiếp dâm bà nên đã tính toán trước nhưng do bà chống cự nên ông B không thực hiện được hành vi nêu trên mà ông B đã làm ảnh hưởng đến danh dự và nhân phẩm của bà. Bà xác định không có quan hệ yêu thương gì với ông B, bà biết ông B được khoảng 01 tháng do có thuê ông B làm la phòng trong nhà.

Nay bà yêu cầu ông B phải bồi thường thiệt hại, danh dự nhân phẩm bằng 50.000.000 đồng, bồi thường tiền tổn thất tinh thần là 11.500.000 đồng và buộc ông B công khai xin lỗi trước nhân dân nơi bà cư trú để biết là hành vi hiếp dâm của ông B là chưa thành. Tại phiên tòa phúc thẩm, bà A thay đổi yêu cầu bị đơn chỉ bồi thường thiệt hại danh dự nhân phẩm và tinh thần tổng chung là 20.000.000 đồng.

** Bị đơn ông Võ Quốc B trình bày:* Sau khi uống rượu với bạn thì đến khoảng 15 giờ ngày 04/7/2016 ông B đến nhà bà A để kiểm tra lại việc trang trí la phòng trong nhà bà A và hỏi bà A muốn mua giấy dán tường loại gì thì gặp bà A ở nhà một mình nên ông B và bà A có nói chuyện qua lại, bà A có lấy cho ông B ly trà đá để uống, ông B có hỏi bà A: “Chị định đi đâu vậy” thì bà A trả lời: “Đi Bình Dương”, bà A trả lời xong thì ông B nói: “Máy lạnh phòng chị có đủ lạnh không” và kêu bà A mở cửa phòng để cho ông kiểm tra. Do ông B có nảy sinh tình cảm với bà A và nghĩ bà A cũng có tình cảm với ông B nên ông B mới dùng hai tay ôm choàng ngang hông, ôm quật bà A ngã xuống giường thì bà A cắn vào cạnh hàm trái của ông B một cái, bà A dùng tay đẩy ông B ra và đánh ông B 01 bạt tay. Sau đó, ông B và bà A đi ra khỏi phòng, hai người nói chuyện và ông B có xin lỗi bà A, bà A kêu ông B về đến ngày 08/7/2016 thì ông B được công an xã D mời đến làm rõ sự việc. Trước đó, giữa ông B và bà A có nhắn tin nói chuyện qua lại nên ông B mới phát sinh tình cảm với bà A và ông B nghĩ rằng bà A cũng có tình cảm với ông B nên ông mới có những hành vi như trên. Tuy nhiên, ông B cho rằng những hành vi của ông không gây thiệt hại hay ảnh hưởng đến danh dự, nhân phẩm của bà A, nhưng ông B cũng tự nguyện bồi thường cho bà A 5.000.000 đồng.

Vụ việc được hòa giải nhưng không thành nên đưa ra xét xử, tại bản án sơ thẩm số: 11/2017/DSST ngày 12/01/2017 của Tòa án nhân dân huyện Thới Lai đã tuyên như sau: Chấp nhận một phần yêu cầu khởi kiện của bà A. Buộc ông B có trách nhiệm bồi thường cho bà A số tiền 5.000.000 (Năm triệu) đồng.

Ngoài ra bản án sơ thẩm còn tuyên về phần án phí, chi phí thẩm định, định giá tài sản và quyền kháng cáo của các đương sự.

Không đồng ý với bản án sơ thẩm, ngày 12/01/2017 nguyên đơn kháng cáo bản án sơ thẩm yêu cầu cấp phúc thẩm xét xử lại.

Tại phiên tòa phúc thẩm, Luật sư bảo vệ quyền và lợi ích hợp pháp của bị đơn cho rằng: bà A chưa có thiệt hại gì về danh dự, nhân phẩm. Đề nghị ghi nhận việc tự nguyện bồi thường số tiền 5.000.000 đồng của ông B đối với bà A. Bác kháng cáo của bà A, giữ nguyên bản án sơ thẩm.

Đại diện Viện Kiểm sát trình bày quan điểm về giải quyết vụ án:

Về tố tụng: Việc thực hiện pháp luật Thẩm phán và Hội đồng xét xử đã tuân thủ đúng quy định của Bộ luật tố tụng dân sự kể từ khi thụ lý và đưa vụ án ra xét xử

theo trình tự phúc thẩm. Các đương sự trong vụ án đã chấp hành đúng quy định của Bộ luật tố tụng dân sự đối với người tham gia tố tụng. Đơn và thời gian nộp tạm ứng kháng cáo của đương sự trong hạn luật định, nên được xem là hợp lệ về mặt hình thức.

Về nội dung kháng cáo: Xét thấy, sau khi sự việc xảy ra, bà A không đến trình báo chính quyền địa phương ngay mà đến ngày 08/7/2016 mới đi trình báo. Sau đó Công an có tiến hành lấy lời khai của nguyên đơn, bị đơn và hàng xóm xung quanh. Nguyên đơn cho rằng sau sự việc xảy ra mọi người xa lánh, ảnh hưởng đến công việc nên kháng cáo yêu cầu bị đơn bồi thường thiệt hại về danh dự, nhân phẩm bị xâm phạm là 20.000.000đồng. Tuy nhiên, qua xác minh của cơ quan Công an thì những người hàng xóm xung quanh không hay biết gì về việc này, theo kết quả tại bệnh viện thì nguyên đơn cũng không có thương tích gì, nguyên đơn cũng không chứng minh được thiệt hại do hành vi của bị đơn gây ra có ảnh hưởng đến nghề nghiệp, thẩm mỹ, giao tiếp nên cấp sơ thẩm công nhận sự tự nguyện của bị đơn bồi thường 5.000.000 đồng là có cơ sở. Đối với việc nguyên đơn yêu cầu bị đơn phải xin lỗi công khai về việc hiếp dâm không thành thì tại phiên tòa sơ thẩm bị đơn cũng đã xin lỗi nguyên đơn và cơ quan Công an không có quyết định khởi tố đối với hành vi của bị đơn nên không có căn cứ chấp nhận.

Bởi các lẽ trên, đề nghị Hội đồng xét xử bác kháng cáo của nguyên đơn, giữ nguyên bản án sơ thẩm.

Sau khi nghiên cứu tài liệu có trong hồ sơ đã được thẩm tra tại phiên tòa, nghe các bên phát biểu tranh luận.

Sau khi nghe ý kiến phát biểu và đề xuất hướng giải quyết vụ án.

Sau khi thảo luận và nghị án,

NHẬN ĐỊNH CỦA TÒA ÁN:

[1] Về quan hệ pháp luật: theo yêu cầu khởi kiện của nguyên đơn yêu cầu bị đơn phải bồi thường tổn thất về danh dự, nhân phẩm cho bà số tiền là 61.500.000 đồng và buộc bị đơn phải công khai xin lỗi bà ở nơi cư trú, do đó cấp sơ thẩm thụ lý và xét xử theo quan hệ tranh chấp yêu cầu bồi thường thiệt hại ngoài hợp đồng do danh dự, nhân phẩm bị xâm phạm là đúng theo quy định tại khoản 6 Điều 26 của Bộ luật tố tụng dân sự năm 2015.

[2] Sau khi xét xử sơ thẩm bị đơn không kháng cáo; nguyên kháng cáo trong hạn luật định. Tại phiên tòa phúc thẩm nguyên đơn bà A thay đổi nội dung kháng cáo yêu cầu Tòa án xét xử phúc thẩm theo hướng buộc bị đơn ông B có trách nhiệm bồi thường danh dự, nhân phẩm và tổn thất tinh thần cho bà với tổng các khoản tiền là 20.000.000đồng.

[3] Theo các chứng cứ trong hồ sơ và lời trình bày của đương sự, xét thấy vào ngày 04/7/2016, bị đơn ông B có đến nhà của bà A để kiểm tra việc trang trí la phong. Sau đó, ông B có vào phòng bà A và có hành vi ôm bà A, đẩy bà A ngã xuống giường. Bà A cho rằng ông B có ý định hiếp dâm bà A nhưng bị bà phản đối, bà có cắn vào hàm trái của ông B, đánh ông B một bạt tay, sau đó bà đuổi ông B ra khỏi

nhà. Ông B thì cho rằng bà A cũng có tình cảm với ông nên mới có hành vi như bà A trình bày, tuy nhiên ông chưa thực hiện hành vi gây thiệt hại gì đến danh dự, nhân phẩm của bà A, ông cũng đã xin lỗi bà A và tự nguyện bồi thường cho bà A 5.000.000 đồng, ông không đồng ý với kháng cáo của bà A bồi thường cho bà số tiền 20.000.000 đồng.

[4] Xét thấy có sự việc xảy ra vào ngày 04/7/2016 tại nhà của bà A như lời khai của các đương sự, vụ án này Cơ quan cảnh sát điều tra cũng đã ra Quyết định không khởi tố vụ án hình sự, do đó theo yêu cầu của nguyên đơn Tòa án chỉ giải quyết vấn đề về trách nhiệm dân sự là bồi thường thiệt hại. Nguyên đơn bà A kháng cáo cho rằng bà bị thiệt hại về danh dự, nhân phẩm và tổn thất tinh thần nên yêu cầu bị đơn ông B phải bồi thường bao gồm tiền bồi thường về danh dự, nhân phẩm và tiền tổn thất về tinh thần là 20.000.000 đồng. Theo nguyên tắc về bồi thường thiệt hại thì bà A phải chứng minh được thiệt hại cụ thể mà bà gánh chịu là như thế nào do hành vi của ông B gây ra cho bà, chi phí hợp lý để hạn chế, khắc phục thiệt hại, thu nhập thực tế của bà bị mất hoặc bị giảm sút... bà có bị hàng xóm, láng giềng những người ở nơi cư trú xa lánh hay không? Tuy nhiên, bà A lại không chứng minh được những thiệt hại này của bà. Hơn nữa, bà A cũng thừa nhận lúc sự việc xảy ra bà không có tri hô, hàng xóm xung quanh không ai hay biết nên cũng không có cơ sở để xem xét là bà bị tổn hại về tâm lý, tinh thần, danh dự như bà yêu cầu. Ông B ngay sau khi xảy ra sự việc và tại phiên tòa sơ thẩm, ông cũng đã xin lỗi bà A cho nên việc bà A kháng cáo yêu cầu ông B phải xin lỗi bà công khai tại nơi cư trú là không cần thiết. Từ những căn cứ trên xét thấy bản án sơ thẩm xét xử là có căn cứ, yêu cầu kháng cáo của bà A là không có cơ sở để Hội đồng xét xử phúc thẩm chấp nhận. Do đó, ý kiến của vị đại diện Viện kiểm sát là phù hợp với nhận định của Hội đồng xét xử nên được chấp nhận.

Vì các lẽ trên,

QUYẾT ĐỊNH:

Căn cứ vào Khoản 1 Điều 308 Bộ luật tố tụng dân sự năm 2015;

Nghị quyết 326/2016/UBTVQH14 ngày 30/12/2016 của Ủy ban thường vụ Quốc hội quy định về mức thu, miễn, giảm, thu, nộp, quản lý và sử dụng án phí và lệ phí Tòa án.

1/ Bác kháng cáo của bà Huỳnh Thị A, giữ nguyên bản án sơ thẩm.

2/ Chấp nhận một phần yêu cầu khởi kiện của bà A, ghi nhận sự tự nguyện của ông B có trách nhiệm bồi thường cho bà A số tiền 5.000.000 đồng.

3/ Về án phí dân sự sơ thẩm: Buộc ông B phải chịu 250.000 đồng.

4/ Về án phí dân sự phúc thẩm: không ai phải chịu.

Trường hợp bản án, quyết định được thi hành theo quy định tại Điều 2 Luật Thi hành án dân sự thì người được thi hành án dân sự, người phải thi hành án dân sự có quyền thỏa thuận thi hành án, quyền yêu cầu thi hành án, tự nguyện thi hành án hoặc bị cưỡng chế thi hành án theo quy định tại các Điều 6, 7 và 9 Luật Thi hành án dân

sự; thời hiệu thi hành án được thực hiện theo quy định tại Điều 30 Luật Thi hành án dân sự.

Bản án phúc thẩm có hiệu lực kể từ ngày tuyên án./.

Nơi nhận :

- Các đương sự trong vụ án;
- TAND huyện Thới Lai;
- VKSND Tp. Cần Thơ ;
- Chi cục THADS huyện Thới Lai;
- Lưu hồ sơ vụ án.

**TM. HỘI ĐỒNG XÉT XỬ PHÚC THẨM
THẨM PHÁN – CHỦ TỌA PHIÊN TÒA
(Đã ký)**

Phạm Lâm Đồng